

Si hism

Terim anlamı itibarıyla “güçlü bir talib/öğrenci” anlamına gelen Sih (Sikh), 15.-16. yüzyıllarda yaşayan Nanak’ın öğretileri doğrultusunda gelişen dinsel geleneğe inanan kişiyi ifade etmektedir. Nanak’ın yaşamı ve Sih dininin temel karakteristikleri göz önüne alındığında bu dinsel geleneğin tıpkı Budizm ve Caynizm örneklerinde olduğu gibi Hinduizme yönelik reformist bir hareket görünümünde olduğu söylenebilir. Sih dini, bir taraftan Hinduizmin kast sistemine, tanrı düşüncesine, rahiplik anlayışına ve benzeri çeşitli özelliklerine karşı duruşuyla dikkat çekerken, diğer taraftan bu dinin karma ve reenkarnasyon/tenasüh öğretisi gibi Hinduizmin çeşitli özelliklerini adapte etmiş olduğu görülür. Nanak’ın aslen bir Hindu olması da bunu açıklamaktadır.

NANAK

1469'da Pakistan sınırları içerisinde
Lahor yakınlarındaki Talvandi'de doğan

ve

1538'de ölen Nanak,
Hindu bir ailenin çocuğuydu.
Çoğunluğu Hindulardan oluşan
Hindistan'da
güçlü bir İslami etkinin olduğu dönemde
yaşadı.

Hem Hindu gelenekten hem de İslam
tasavvuf anlayışından etkilendi.
Geliştirdiği sih dini iki dinin de
düşüncesinin izlerini taşımaktadır.

Nanak'ın
kuzeyden güneye
ve doğudan batıya
birçok seyahat yaptığı,
hatta Mekke'ye de gittiği ileri sürülür.
Gezip gördüğü yerlerdeki
dinsel şiddet ve çatışmalardan
oldukça rahatsız olduğu
ve inancında insanlar arasındaki
barış ve kardeşliği ön plana çıkardığı
anlatılır.

Shri Guru Nanak Dev Ji
(1469 to 1539)

Sih dini

Nanak'ın ölümünden sonra 1469 – 1708 yılları arasında yaşamış on gurunun yaşam tecrübeleri ve düşünceleri çerçevesinde şekillenmiştir. Sih dininde guru (öğretmen hoca) geleneği oldukça önemlidir.

Gurular belli dönemlerde yöneticilerle yapılan çatışmalar sonucu dinsel liderlik değil askeri liderlik de yapmışlardır.

6. Guru olan Guru Aryan döneminden sonra Sihlerin askeri biçimde örgütlendikleri görülmektedir.

Bu faaliyetleri sonucunda tutuklanmış ve kaçarken nehirde boğularak ölmüştür. Bundan sonra Sihler daha fazla siyasi ve askeri örgütlenmeye gitmişlerdir.

10. Guru Gobind Singh (1675 – 1708) birçok köklü değişime imzasını atmış ve kendisinin son Guru olduğunu kendisinden sonra daimi gurunun kutsal kitapları olan Adi Granth olduğunu ilan etmiştir.

Sihleri

tamamen askeri bir teşkilatta örgütlemiş, vaftiz geleneğini başlatmış.

Sihlerin önemli bir geleneği olan Kakkas geleneğini de başlatmıştır.

Gobind Singh'ten sonra

her erkek Sih "Singh" yani "aslan" lakabını almıştır.

Yapılan reformlar ve yenilikler bir kısım Sihi rahatsız etmiş ve bölünme de yaşanmıştır.

Nanak Hinduizm'den Karma ve Reenkarnasyon inancını alırken, kast sistemini red eder. Sih geleneği insanlar arasındaki eşitliği benimser ve özellikle kadın erkek eşitliğine vurgu yapar. Bir yaratıcı tanrı inancı vardır ve "Hak" olarak adlandırılır. Resim heykel gibi suretinin yapılması yasaklanmıştır. Hak'ın dışındaki hiçbir şey gerçek değildir; tüm evren Hak'ın yansımasıdır. (Vahdet-i Vücut) Reenkarnasyon ancak hakikat yoluna girme ile son bulacaktır. Sih inancında cennet cehennem kavramı yoktur. Cehennem Hak'ın sevgisinden esirgenmek, cennet ise buna erişmektir. Reenkarnasyonun sonucu cennet olarak görülür. Sihler tanrının bir ama ona ulaşmanın yollarının birçok olduğuna inanarak Sih olmayanların da kurtuluşa erebileceklerine inanırlar. Her Sih "beş hırsız"dan uzak durmalıdır (kibir, öfke, hırs, tutku ve şehvet) "beş silah"a da sarılmalıdır (kanaat hayırseverlik, şefkat iyi davranış ve alçak gönüllülük)

Sih ibadeti güneş doğmadan yapılan meditasyon ve duadan ibarettir. Batıda ise Pazar günleri toplu ibadet yapılır. Alkol uyuşturucu ve sigara yasaktır. Her Sih kendilerince kutsal olan 5 objeyi taşımakla yükümlüdür. Buna Kakkas denir. Keş (saç uzatılması) Kanga (tarak) Kara (çelik bilezik) Kirpan (hançer) ve Kaça (kısa don) Bunlara uymayanlar toplumdan dışlanmazlar. Ölü geleneklerinde ceset yakma vardır bununla birlikte az olarak normal gömü de görülür. “

